

prima instanță: (Judecătoria Buiucani mun. Chișinău) O. Parfeni
instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, N. Simciuc, I. Cimpoi

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Străisteanu Gheorghe,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Străisteanu Gheorghe împotriva judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău privind constatarea încălcării dreptului meu la informație și dreptul la examinarea cererii din 30 ianuarie 2016 în termenul stabilit de lege și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de judecătoria Rîșcani mun. Chișinău și s-a casat parțial hotărârea judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 aprilie 2016,

c o n s t a ț ă:

La 10 martie 2016, Străisteanu Gheorghe s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău solicitînd constatarea încălcării dreptului meu la informație și dreptul la examinarea cererii din 30 ianuarie 2016 în termenul stabilit de lege, obligarea judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău să examineze cererea din 30 ianuarie 2016 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și încasarea prejudiciului moral în mărime de 1000 lei.

În motivarea pretențiilor a reiterat că la 15 ianuarie 2016, prin intermediul poștei electronice jrc@justice.md a expediat în adresa judecătoria Rîșcani mun. Chișinău cererea semnată digital conform legislației în vigoare, în care a indicat că, la 15 decembrie 2015, judecătorul judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, Cazacu Grigorii a emis hotărârea, prin care a admis contestația depusă de el împotriva Inspectoratului Național de Patrulare și a anulat procesului-verbal cu privire la contravenție din 24 iulie 2015, pe motivul lipsei faptului contravenției. Totodată, a solicitat în termenul stabilit de lege, să fie informat, dacă reprezentantul Inspectoratului Național de Patrulare a contestat cu recurs hotărârea judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15

decembrie 2015, dacă da, la ce dată și care este numărul de înregistrare a cererii de recurs, dacă nu, să-i fie expediată hotărârea din 15 decembrie 2015, autenticată la adresa indicată în cerere.

Sușține că nu a primit răspuns la cererea din 15 ianuarie 2016, respectiv informația solicitată nu i-a fost eliberată în conformitate cu prevederile Legii privind accesul la informație. La 30 ianuarie 2016, a depus repetat o cerere cu același conținut, prin care a solicitat din nou să-i fie eliberată informația solicitată în cererea din 15 ianuarie 2016.

Menționează că au trecut 35 de zile, însă nu a primit nici un răspuns, nici la cererea din 15 ianuarie 2016, nici la cererea din 30 ianuarie 2016.

În opinia sa, judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, i-a încălcat grav dreptul la informație și dreptul la examinarea cererii în termenul stabilit de lege, a fost încălcat termenul de 15 zile prevăzut expres de Legea privind accesul la informație și nu i-a fost prezentată informația solicitată.

Informația era necesară pentru a fi prezentată în instanța de judecată în alt dosar civil, încălcarea obligațiilor și a competenței prevăzute de lege de către persoanele responsabile din cadrul judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, i-au cauzat un prejudiciu moral care îl estimează la suma de 1000 lei.

Prin hotărârea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2016, acțiunea lui Străisteanu Gheorghe, a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea termenului de examinare a cererii de acces la informație a lui Străisteanu Gheorghe din 30 ianuarie 2016 de către judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

S-a încasat din contul judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe suma de 100 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2016, judecătoria Rîșcani mun. Chișinău a depus apel nemotivat la 23 mai 2016, ulterior la 06 iulie 2016 a depus apel motivat, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 s-a admis apelul depus de judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, s-a casat parțial hotărârea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 aprilie 2016 în partea în care s-a încasat din contul judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe prejudiciul moral în mărime de 100 lei și s-a emis în această parte o hotărâre nouă prin care s-a respins cerința reclamantului privind încasarea prejudiciului moral. În rest hotărârea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 aprilie 2016 s-a menținut.

La 20 octombrie 2016, Străisteanu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25 aprilie 2016.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa, iar ca urmare a fost lipsit de dreptul la apărare și de prezentare a probelor noi și de

dreptul la un proces echitabil garantat de Constituția Republicii Moldova și art.6 din Convenție CtEDO.

Consideră recurentul că, soluția instanței de apel este neîntemeiată, în cadrul examinării apelului declarat de către judecătoria Rîșcani mun. Chișinău instanța nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La examinarea pricinii a apreciat arbitrar probele, nu a ținut cont de jurisprudența CtEDO, iar soluția emisă contravine practicii stabilită de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 15 septembrie 2016.

Prin scrisoarea din 03 octombrie 2016 a expediat copia deciziei părților din proces, însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării copiei deciziei motivate de către recurent.

Recursul a fost depus la 20 octombrie 2016, respectiv a fost depus în termenul de declarare a recursului prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai

asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Referitor la argumentul recurentului Străisteanu Gheorghe privind lipsa citării legale a acestuia și examinarea cauzei în lipsa sa, instanța de recurs constată că în decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 (f.d.91) instanța a menționat că: intimatul Străisteanu Gheorghe, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal despre locul, data și ora examinării pricinii civile în ordine de apel, făcând referire la f.d.76 și 86.

Examinând filele dosarului civil colegiul conchide că, la filele dosarului 75 și 85 sunt avizele de recepție care atestă citarea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău, iar filele dosarului 76 și 86, *lipsește de la materialele dosarului*, însă analizând borderoul dosarului civil se denotă că la filele dosarului 75-76 și 85-86 se află avizele de recepție care demonstrează citarea legală atât a apelantului cât și a intimatului.

Astfel reieșind din cele constatate, chiar dacă din cauza civilă lipsesc filele dosarului care ar atesta citarea legală a lui Străisteanu Gheorghe, instanța de recurs nu are temei de a pune la îndoială faptul remarcării de către instanța de apel a existenței

avizelor de recepție privind citarea lui Străisteanu Gheorghe pentru ședințele de judecată din 07 iulie 2016 și 15 septembrie 2016.

Prin urmare, acest argument nu poate fi reținut ca justificativ și întemeiat, or constatările instanței de apel din care se atestă că la materialele dosarului exista dovada legală de citare a lui Străisteanu Gheorghe, nu pot fi interpretate ca eronate. Prin expunerea unei asemenea constatări se conchide că instanța a comunicat participanților la proces actele de procedură, acestea fiind o garanție a principiului contradictorialității și a dreptului la apărare al părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari